

AKT STRZELISTY

Tyle wizerunków
Twoich Panie
ilu
artystów
Te same oczy
i my
wpatrzeni
w dłonie błogosławione

Szukamy w nich
swojego odbicia
jak w lustrze

A portretów Twoich
coraz więcej
łatwiej obrazem
poruszyć serce
Obliczem Twoim
przywołać zbłąkanego
Patrzeć nie widząc Ciebie
lecz rozumieć
bliskość Twoją
w bliźnim

WIERZY

Nie było takiego obrazu
Matko Boska

gdy biegniesz w deszcz
z parasolem
sama mokniesz
dzieciatko chronić wolisz
Józef obok
zmoknięty
deszczem się nie przejmuje
wierzy
że słońce zaświeci
wierzy
że mały nie zachoruje
wierzy
że znajdzie pracę
po drodze zrobicie zakupy
wierzy...

Szkoda, że nie ma takiego obrazu
nadziei na niepogodę
Rodzina naszych czasów
byłaby pewnie ŚWIĘTA...

(wiersz - laureat)
1993 r.

ŚWIATŁO DO ...

Pamięci Andrzeja Misiury

*P*rzykucnęło zamyślenie
przy grobie znanym
przykryło się cieniem brzozy
wyplakanej do ostatniego
liścia

Wędrowało zamyślenie
po cmentarnej alei
milczało
- milczeniem
tych co odeszli

Płomieniem błysnęło
zamyśłone do głębi,
że tak daleko
i blisko -
płonęło, płonęło ...

rozpalając myśl ostatnią

ŚMIERĆ
to
ŚWIATŁO - do ...

(listopad 1996)

DLACZEGO TAK?

Na huśtawce
byłeś Jezu
kołysało Cię
wiele rąk . . .
- ktoś dał Ci
balonik zielony
- ktoś krzyknął,
że spadniesz!
Wysoko pod niebo!
wołałeś - że chcesz
jak ptaki
radośnie klaskałeś
jak dziecko, które
jeszcze się nie boi -

Ufnie patrzyłeś
na świat
co rozbroił
Twoją radość
i dobił
ramiona do krzyża
tak
by cierpieniem
w cierpieniu odnaleźć
człowieka . . .